

საქმე # 330210016001228469

საქართველოს უზენაესი სასამართლო

გ ა ნ ჩ ი ნ ე ბ ა საქართველოს სახელით

საქმე №ას-211-211-2018

ას-211-211-2018 ვ-----ა

15 ივნისი, 2018 წელი,

ქ. თბილისი

სამოქალაქო საქმეთა პალატა
შემადგენლობა:

ეკატერინე გასიტაშვილი (თავმჯდომარე, მომხსენებელი),
მოსამართლეები: პაატა ქათამაძე,
ბესარიონ ალავეძე

საქმის განხილვის ფორმა _ ზეპირი განხილვის გარეშე

კასატორი – შპს „ჯ-----ი“ (მოპასუხე)

მოწინააღმდეგე მხარე – ალა ვ-----ა (მოსარჩელე)

გასაჩივრებული განჩინება – თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2017 წლის 21 დეკემბრის განჩინება

კასატორის მოთხოვნა – გასაჩივრებული განჩინების გაუქმება და საქმის
ხელახლა დაბრუნება იმავე ინსტანციის სასამართლოში

დავის საგანი – დელიქტით გამოწვეული ზიანის ანაზღაურება

ა ღ წ ე რ ი ლ ო ბ ი თ ი ნ ა წ ი ლ ი:

1. ქ. თბილისში, ნავთლუღის დასახლებაში, ზ-----ის ქუჩაზე N46 მდებარე (დაზუსტებული ფართობი 353 კვ.მ. ს/კ 0-----) უძრავი ქონება (შემდეგში: უძრავი ქონება) საკუთრების უფლებით რეგისტრირებულია ალა ვ-----ას (შემდეგში: მოსარჩელე, მესაკუთრე ან დაზარალებული) სახელზე (იხ. ს/ფ 66).
2. ტერიტორიაზე, სადაც მოსარჩელის კუთვნილი უძრავი ქონებაა განთავსებული, შპს „ჯ-----ის“ (შემდეგში: საწარმო, მოპასუხე, აპელანტი ან კასატორი) კუთვნილი საკანალიზაციო მილი გადის (იხ. ს/ფ 23, 26).
3. მოსარჩელის საცხოვრებელ სახლთან გამავალი კანალიზაციის გარე ქსელის დაზიანების შედეგად საცხოვრებელი სახლი დაზიანდა (ს/ფ 31-51).
4. მოსარჩელის კუთვნილი უძრავი ქონების აღდგენითმა ხარჯმა 30 374 ლარი შეადგენა (ს/ფ 31-51).

5. სარჩელის საფუძვლები

- 5.1. დაზარალებულმა 2016 წლის 27 იანვარს სარჩელი აღძრა საწარმოს წინააღმდეგ და ამ უკანასკნელისათვის, მოსარჩელის სასარგებლოდ, დელიქტით გამოწვეული ზიანის - 30 374 ლარის - ანაზღაურება მოითხოვა.
- 5.2. მოსარჩელემ ამ განჩინების 1-4 პუნქტებში დასახელებულ გარემოებებზე მითითებით აღნიშნა, რომ მოპასუხე ვალდებულია დაზარალებულს ზიანი აუნაზღაუროს.

6. მოპასუხის შესაგებელი

- 6.1. მოპასუხემ სარჩელი არ ცნო და განმარტა, რომ არ დასტურდებოდა მოპასუხის მხრიდან მოსარჩელისათვის ზიანის მიყენების ფაქტი, კერძოდ, მოპასუხის მართლსაწინააღმდეგო ქმედება და მიზეზობრივი კავშირი მის ქმედებასა და დამდგარ ზიანს შორის. მოპასუხის მტკიცებით, მოსარჩელის მიერ დარღვეული იყო საცხოვრებელი სახლის მშენებლობისას სამშენებლო ნორმები და არ იყო დაცული საკანალიზაციო ქსელიდან დაცილების ნორმებით დადგენილი მანძილი, კერძოდ: საქართველოში მოქმედი სამშენებლო ნორმებისა და წესების (СНиП II-89-90) თანახმად, ქალაქში ნებისმიერი შენობის აშენების დროს გათვალისწინებული უნდა იყოს წყალსადენისა და წნევიანი საკანალიზაციო მილებიდან შენობა-ნაგებობის დაშორება არა ნაკლებ 5 მეტრით, ხოლო თვითდენითი საკანალიზაციო

მილებიდან - არა ნაკლებ 3 მეტრით.

6.2. მოპასუხემ, ასევე, მიუთითა, რომ სარჩელზე დართული იყო გ----- ვ-----ის (მოსარჩელის მეუღლე) დაკვეთით შესრულებული დამოუკიდებელი შემფასებლის დასკვნა და სარჩელს არ ერთვოდა მტკიცებულება, მოპასუხის კუთვნილი საკანალიზაციო მილის გასკდომის შედეგად, მოსარჩელის საცხოვრებელი სახლის დაზიანების შესახებ.

7. თბილისის საქალაქო სასამართლოს გადაწყვეტილება და დასკვნები

7.1. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა კოლეგიის 2017 წლის 22 ივნისის გადაწყვეტილებით დაზარალებულის სარჩელი დაკმაყოფილდა, ამ უკანასკნელის სასარგებლოდ, მოპასუხეს 30 374 ლარის გადახდა დაეკისრა.

7.2. საქალაქო სასამართლომ საქართველოს ენერგეტიკისა და წყალმომარაგების მარეგულირებელი ეროვნული კომისიის 2008 წლის 26 ნოემბრის დადგენილებით დამტკიცებული სასმელი წყლის მიწოდებისა და მოხმარების წესების პირველი მუხლის მე-3 პუნქტით, მეორე მუხლის პირველი პუნქტით, საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის (შემდეგში: სსკ) 992-ე, 408.1-ე, 412-ე, მე-1000 მუხლებით იხელმძღვანელა და განმარტა, რომ ზიანის ანაზღაურების ვალდებულების დადგენისათვის გამოვლენილი უნდა იყო ქმედების მართლწინააღმდეგობა, ბრალი, მიზეზობრივი კავშირი და უარყოფითი შედეგი. მოპასუხის მხრიდან მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული ქმედება გამოიხატა იმაში, რომ მან მოსარჩელის საცხოვრებელი სახლის მიმდებარედ, კუთვნილი საკანალიზაციო ქსელი არ შეინარჩუნა ისეთ მდგომარეობაში, რომ მოსარჩელის კუთვნილი უძრავი ქონება წყლით არ დაზიანებულიყო. მოცემულ შემთხვევაში, ასევე, იკვეთებოდა უარყოფითი შედეგი-მოსარჩელის უძრავი ქონების დაზიანება, მიზეზობრივი კავშირი-დაზიანება გამოწვეულია სწორედ წყლის ზემოქმედებით და, შესაბამისად, მოპასუხემ უნდა აანაზღაუროს ზიანი. ზიანის ოდენობა დამოუკიდებელი შემფასებლის დასკვნის თანახმად (კერძო საცხოვრებელი სახლის ნაწილის დემონტაჟის და მშენებლობის ჯამური საბაზრო ღირებულება) შეფასებულია 30 374 ლარით.

8. სააპელაციო საჩივრის საფუძვლები

- 8.1. მოპასუხემ სააპელაციო წესით გაასაჩივრა თბილისის საქალაქო სასამართლოს გადაწყვეტილება, მისი გაუქმება და, ახალი გადაწყვეტილების მიღებით, სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმა მოითხოვა.
- 8.2. აპელანტის მტკიცებით, სასამართლომ გადაწყვეტილების მიღებისას არასწორად დაადგინა ფაქტობრივი გარემოებები იმის შესახებ, რომ მოსარჩელის საცხოვრებელი სახლის დაზიანება გამოწვეულია საწარმოს ბრალით. მოცემულ შემთხვევაში სასამართლო დაეყრდნო მხოლოდ საწარმოს კომუნიკაციის და კორპორაციული მომსახურების დირექტორის წერილს, რაც არ შეიძლება ჩაითვალოს მოპასუხის აღიარებად და მისი ბრალეულობის დამადასტურებელ მტკიცებულებად და არ უნდა გაეზიარებინა სასამართლოს. იმ პირობებში, როდესაც უფლებამოსილი და ამ საკითხებში კომპეტენტური დირექტორის 25.05.2015 წლის # 4529/09 წერილით საწარმო არ აღიარებს მის ბრალეულობას დამდგარ ზიანში;
- 8.3. აპელანტის განმარტებით, მოსარჩელეს არ წარუდგენია მოპასუხის კუთვნილი მიწის დაზიანების დამადასტურებელი მტკიცებულება, ასევე საინჟინრო-ტექნიკური ექსპერტის დასკვნა, რომლითაც დადასტურდებოდა, რომ ნამდვილად დაზიანდა მოპასუხის კუთვნილი საკანალიზაციო მიწი, რამაც დააზიანა მოსარჩელის საცხოვრებელი სახლი სწორედ ამ მიწიდან დაღვრილი წყლით;
- 8.4. აპელანტის მტკიცებით იმისათვის, რომ პირს დაეკისროს ზიანის ანაზღაურება, აუცილებელია დადასტურდეს ზიანის არსებობის ფაქტი, მოპასუხის მართლსაწინააღმდეგო ქმედება და მიზეზობრივი კავშირი მოპასუხის ქმედებასა და დამდგარ შედეგს შორის. მოცემულ შემთხვევაში მოსარჩელემ ანაზღაურების მავალდებულებელი ვერც ერთი კომპონენტის არსებობა ვერ დაადასტურა;
- 8.5. აპელანტის განმარტებით, სასამართლო დაეყრდნო სარჩელზე დართულ, მოსარჩელის მეუღლის დაკვეთით შესრულებულ, დამოუკიდებელი შემფასებლის დასკვნას, რომელშიც მითითებული იყო მოსარჩელის კუთვნილი უძრავი ქონების ნაწილის დემონტაჟისა და მშენებლობის ღირებულების შეფასება. მოსარჩელეს არ წარუდგენია და, შესაბამისად, საქმეში არ მოიპოვება მტკიცებულება, რომლითაც დადასტურდებოდა მიზეზობრივი კავშირის არსებობა. აღნიშნულიდან გამომდინარე საქმეში არსებული მტკიცებულებებიდან გაურკვეველია, რამ გამოიწვია მესაკუთრის საცხოვრებელი სახლის დაზიანება;

8.6. აპელანტის მტკიცებით, სასამართლომ არასწორად არ გაიზიარა სამშენებლო ნორმებითა და წესებით დადგენილი მოთხოვნები, რომლის თანახმადაც, ქალაქის ნებისმიერი შენობის აშენების დროს გათვალისწინებული უნდა იყოს წყალსადენისა და წნევიანი საკანალიზაციო მილებიდან შენობა-ნაგებობის დაშორება არა ნაკლებ 5 მეტრით, ხოლო თვითდენითი საკანალიზაციო მილებიდან - არანაკლებ 3 მეტრი.

9. სააპელაციო სასამართლოს განჩინება და დასკვნები

9.1. თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის 2017 წლის 21 დეკემბრის განჩინებით საწარმოს სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდა.

9.2. სააპელაციო სასამართლომ სრულად გაიზიარა საქალაქო სასამართლოს ფაქტობრივსამართლებრივი მსჯელობა და მიუთითა მათზე (საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის (შემდგომში: სსსკ) 390.3-ე მუხლი).

9.3. სააპელაციო სასამართლომ სსკ-ის 317.1-ე, 992-ე მუხლებზე მიუთითა და განმარტა, რომ დელიქტური ვალდებულება არასახელშეკრულებო ვალდებულებათა კატეგორიას მიეკუთვნება და მისი წარმოშობისათვის გამოვლენილი უნდა იყოს ზიანი, მართლსაწინააღმდეგო და ბრალეული ქმედება და მიზეზობრივი კავშირი დამდგარ შედეგსა და ქმედებას შორის. აღნიშნული წინაპირობების არსებობის შემთხვევაში, პირს (ზიანის მიმყენებელს) უნდა დაეკისროს დელიქტური ვალდებულებიდან გამომდინარე ზიანის ანაზღაურება.

9.4. სასამართლომ აღნიშნა, რომ საქმეში წარდგენილია დამოუკიდებელი შემფასებლის შპს „შეფასების სახლის“ დასკვნა უძრავი ქონების დემონტაჟისა და მშენებლობის ღირებულების შეფასების შესახებ, საიდანაც დასტურდება, რომ უძრავი ქონების დემონტაჟისა და მშენებლობის ღირებულების გათვალისწინებით, 2015 წლის 2 ნოემბრის მდგომარეობით, დემონტაჟის და მშენებლობის ჯამურმა საბაზრო ღირებულებამ 30 374.00 ლარი შეადგინა. სასამართლომ განმარტა, მითითებული მტკიცებულებით დასტურდება, რომ დაზარალებულის საკუთრებაში არსებულ უძრავ ქონებას მიადგა ზიანი. აღნიშნული ფაქტის გამაბათილებელი რაიმე მტკიცებულება მოპასუხეს არ წარუდგენია, რის გამოც სასამართლომ დადგენილად მიიჩნია

ის ფაქტი, რომ მოსარჩელის კუთვნილ უძრავ ქონებას 30 374 ლარის ზიანი მიაღდა.

9.5. განსახილველ შემთხვევაში, მოპასუხის ბრალეული ქმედება მისი კუთვნილი საკანალიზაციო მილის გასკდომაში გამოიხატა. ასევე, დადასტურებულია მიზეზობრივი კავშირი დამდგარ ზიანსა და მოპასუხის ქმედებას შორის.

9.6. სასამართლომ იმსჯელა საწარმოს კომუნიკაციისა და კორპორაციული მომსახურების დირექტორის ეკატერინე ბერიძის 2015 წლის 13 მარტის წერილზე, რომლითაც იგი ადასტურებდა იმ ფაქტს, რომ უძრავ ქონებაზე 200 მმ დიამეტრის საკანალიზაციო ქსელის დაზიანებამ გ----- ვ-----ის კერძო მფლობელობის საცხოვრებელი სახლის დეფორმაცია გამოიწვია. ამავე წერილიდან ირკვეოდა, რომ საწარმო მზადაა, მის მიერ მიყენებული ზიანი დაზარალებულს აუნაზღაუროს.

9.7. სასამართლომ არ გაიზიარა აპელანტის მოსაზრება იმასთან დაკავშირებით, რომ აღნიშნული წერილით არ შეიძლებოდა დადასტურებულიყო მოპასუხის ბრალეულობა, რადგან მითითებული მტკიცებულება არ უნდა მიჩნეულიყო მოპასუხის აღიარებად და მისი ბრალეულობის დამადასტურებლად იმ პირობებში, როდესაც საწარმოს უფლებამოსილი და ამ საკითხებში კომპეტენტური დირექტორის 25.05.2015 წლის # 4529/09 წერილით (ს.ფ. 26) მოპასუხე არ აღიარებდა მის ბრალეულობას დამდგარ ზიანში.

9.8. აპელანტის ამ მოსაზრებასთან დაკავშირებით, სასამართლომ განმარტა, რომ ზემოხსენებული წერილი წარმოადგენდა მტკიცებულებას, რომლითაც დასტურდებოდა, რომ საწარმომ შეისწავლა მოსარჩელის მდგომარეობა (შემსრულებელი - გ. ნ-----ი) და დადგინდა, რომ მოსარჩელეს რეალურად მიაღდა ზიანი. აღნიშნული ოფიციალური დოკუმენტია, რომელიც ისნის რაიონის გამგეობას ამ უკანასკნელის მიერ მიწოდებული მასალების პასუხად გადაეგზავნა.

9.9. სასამართლოს შეფასებით, საწარმოს ბრალეულობის გამომრიცხავ გარემოებად ვერ განიხილებოდა საზოგადოების დირექტორის 25.05.2015 წლის N 4529/09 წერილი, რომლითაც თითქოს მოპასუხე არ აღიარებდა მის ბრალეულობას დამდგარ ზიანში. სასამართლომ განმარტა, რომ აღნიშნული გარემოების (ბრალეულობის) უარსაყოფად უნდა არსებობდეს მტკიცებულება, რომელიც გააქარწყლებდა საწარმოს კომუნიკაციისა და

კორპორაციული მომსახურების დირექტორის 2015 წლის 13 მარტის წერილში მითითებულ გარემოებებს.

9.10. საწარმოს დირექტორი - გ----- ც-----ე კომპენსაციის თანხის ანაზღაურებაზე უარს აცხადებს იმ საფუძვლით, რომ მოსარჩელემ უძრავი ქონება ააშენა სამშენებლო ნორმების დარღვევით, არ იყო დაცული საკანალიზაციო ქსელიდან დაცილების ნორმებით დადგენილი მანძილი, რის გამოც მოპასუხე თავისუფლდებოდა საკომპენსაციო თანხის ანაზღაურების ვალდებულებისგან. ამასთან დაკავშირებით სასამართლომ აღნიშნა, რომ მითითებული გარემოების დამადასტურებელი მტკიცებულება საქმეში წარდგენილი არ იყო. მოპასუხე უთითებდა ამჟამად მოქმედ სამშენებლო ნორმებსა და წესებზე, თუმცა, არ დასტურდებოდა, რომ სწორედ მოქმედი სამშენებლო ნორმების დარღვევამ გამოიწვია მოსარჩელისთვის ზიანის მიყენება. საქმეში არ იყო წარდგენილი ის მტკიცებულება, რომ საკანალიზაციო მილი, საიდანაც გამოედინება წყალი, არ წარმოადგენდა მოპასუხის საკუთრებას (მხოლოდ ამ უკანასკნელს შეეძლო დასახელებული მტკიცებულების წარდგენა). საკანალიზაციო მილის მშენებლობას კი მისი მესაკუთრე (ამ შემთხვევაში - მოპასუხე) აწარმოებს და არა - მომხმარებელი. სასამართლოს შეფასებით, სამშენებლო ნორმების დარღვეულად მიჩნევის შემთხვევაშიც, ძნელია იმის დადასტურება, თუ რომელმა დაარღვია იგი, უძრავი ქონების - თუ საკანალიზაციო მილის მესაკუთრემ. ვერც სხვა გარემოებაზე უთითებდა აპელანტი, რაც გამორიცხავდა მოსარჩელის ქონებისათვის მსგავსი ზიანის მიყენების ფაქტს.

9.11. ის ფაქტი, რომ მოსარჩელის მიერ წარდგენილი დოკუმენტები შესრულებულია გ----- ვ-----ის სახელზე, არ ცვლიდა ზემოხსენებულ გარემოებებს. ეს უკანასკნელი მოსარჩელის მეუღლეა და მას არ ეკრძალებოდა მეუღლის სახელზე რიცხულ საცხოვრებელ სახლთან დაკავშირებით შესაბამისი დოკუმენტაციის მოძიება.

10. საკასაციო საჩივრის საფუძვლები

10.1. საწარმომ საკასაციო წესით გაასაჩივრა თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის განჩინება, მისი გაუქმება და საპელაციო სასამართლოში საქმის ხელახლა განსახილველად დაბრუნება მოითხოვა.

10.2. კასატორმა იმავე ფაქტობრივ გარემოებებზე მიუთითა, რომლებიც სააპელაციო საჩივარში ჰქონდა წარდგენილი (იხ. ამ განჩინების 8.2-8.7 ქვეპუნქტები).

11. საკასაციო სამართალწარმოების ეტაპი

11.1. საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატამ 2018 წლის 2 აპრილის განჩინებით მოპასუხის საკასაციო საჩივარი წარმოებაში მიიღო სსსკ-ის 391-ე მუხლის მიხედვით დასაშვებობის წინაპირობების შესამოწმებლად.

სამოტივაციო ნაწილი:

საკასაციო სასამართლო საქმის შესწავლის, საკასაციო საჩივრის დასაშვებობის იურიდიული დასაბუთებულობის შემოწმების შედეგად, მივიდა დასკვნამდე, რომ კომპანიის საკასაციო განაცხადი არ აკმაყოფილებს სსსკ-ის 391-ე მუხლის მოთხოვნებს, ამიტომ იგი დაუშვებელია შემდეგი არგუმენტაციით:

12. სსსკ-ის 391-ე მუხლის მეხუთე ნაწილის შესაბამისად, საკასაციო საჩივარი ქონებრივ და სხვა არაქონებრივ დავებში დასაშვებია, თუ კასატორი დაასაბუთებს, რომ: ა) საქმე მოიცავს სამართლებრივ პრობლემას, რომლის გადაწყვეტაც ხელს შეუწყობს სამართლის განვითარებას და ერთგვაროვანი სასამართლო პრაქტიკის ჩამოყალიბებას; ბ) საქართველოს უზენაეს სასამართლოს მანამდე მსგავს სამართლებრივ საკითხზე გადაწყვეტილება არ მიუღია; გ) საკასაციო საჩივრის განხილვის შედეგად მოცემულ საქმეზე სავარაუდოა მსგავს სამართლებრივ საკითხზე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მანამდე არსებული პრაქტიკისაგან განსხვავებული გადაწყვეტილების მიღება; დ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება განსხვავდება მსგავს სამართლებრივ საკითხზე საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მანამდე არსებული პრაქტიკისაგან; ე) სააპელაციო სასამართლომ საქმე განიხილა მატერიალური ან/და საპროცესო სამართლის ნორმების მნიშვნელოვანი დარღვევით, რასაც შეეძლო არსებითად ემოქმედა საქმის განხილვის შედეგზე; ვ) სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილება ეწინააღმდეგება მსგავს სამართლებრივ საკითხზე ადამიანის უფლებათა და ძირითად თავისუფლებათა დაცვის კონვენციას და ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს პრეცედენტულ სამართალს; ზ) გასაჩივრებულია სააპელაციო სასამართლოს მეორე დაუსწრებელი გადაწყვეტილება ან განჩინება დაუსწრებელი გადაწყვეტილების უცვლელად დატოვების

- თაობაზე. ზემოაღნიშნული ნორმები განსაზღვრავს იმ მოთხოვნებს, რომელთაც საკასაციო საჩივარი უნდა შეიცავდეს და ეფუძნებოდეს.
13. საკასაციო სასამართლო მიიჩნევს, რომ წარმოდგენილი საკასაციო საჩივარი არ არის დასაშვები სსსკ-ის 391-ე მუხლით გათვალისწინებული არც ერთი ზემომითითებული საფუძვლით.
 14. საკასაციო საჩივარი არ არის დასაშვები სააპელაციო სასამართლოს გადაწყვეტილების საკასაციო სასამართლოს სტაბილური პრაქტიკისაგან განსხვავების არსებობის საფუძვლით. სააპელაციო სასამართლოს გასაჩივრებული გადაწყვეტილება არ განსხვავდება საქართველოს უზენაესი სასამართლოს არსებული პრაქტიკისაგან (იხ. წინამდებარე განჩინების მე-18 პუნქტი).
 15. საკასაციო საჩივრის განხილვისა და საკასაციო სასამართლოს ახალი გადაწყვეტილების მიღების საჭიროება არ არსებობს არც სამართლის განვითარებისა და ერთგვაროვანი სასამართლო პრაქტიკის ჩამოყალიბების აუცილებლობის თვალსაზრისით.
 16. საკასაციო სასამართლო აღნიშნავს, რომ საკასაციო საჩივარი დასაშვებიც რომ ყოფილიყო, მას არა აქვს წარმატების პერსპექტივა შემდეგ გარემოებათა გამო:
 - ა) განსახილველ შემთხვევაში, არ არსებობს სსსკ-ის 391-ე მუხლის მეხუთე ნაწილის "გ" ქვეპუნქტით დადგენილი საკასაციო საჩივრების დასაშვებობის წინაპირობაც, რომლის მიხედვითაც, საკასაციო საჩივარი დასაშვებია, თუ სააპელაციო სასამართლოს მიერ საქმე განხილულია მნიშვნელოვანი საპროცესო დარღვევით, რომელსაც შეეძლო, არსებითად ემოქმედა საქმის განხილვის შედეგზე;
 - ბ) სსსკ-ის 407.2-ე მუხლის თანახმად, სააპელაციო სასამართლოს მიერ დამტკიცებულად ცნობილი ფაქტობრივი გარემოებები სავალდებულოა საკასაციო სასამართლოსათვის, თუ წამოყენებული არ არის დასაშვები და დასაბუთებული პრეტენზია. სააპელაციო სასამართლოს მიერ დადგენილად ცნობილ ფაქტობრივ გარემოებებთან დაკავშირებით კასატორს ასეთი პრეტენზია არ წარმოუდგენია.
 17. საკასაციო სასამართლო ყურადღებას გაამახვილებს, რომ მოპასუხის ძირითადი პრეტენზიით, სააპელაციო სასამართლომ არასწორად შეაფასა მოსარჩელის მიერ წარდგენილი შეფასების დასკვნა, რაც მოპასუხის ბრალეულობას გამორიცხავდა და მხარეთა შორის არასწორად გაანაწილა მტკიცების ტვირთი.
 18. საკასაციო სასამართლომ ანალოგიურ საქმეზე განმარტა: **“პალატამ იხელმძღვანელა სამოქალაქო კოდექსის 992-ე მუხლით, მე-1000 მუხლის პირველი და მე-2 ნაწილებით და განმარტა, რომ მოხმობილი ნორმა მიუთითებს მომეტებულ საფრთხეზე, რომელიც გამომდინარეობს ნაგებობიდან. საფრთხე მომეტებულად უნდა ჩაითვალოს, თუ ის ქმნის ზიანის მიყენების მომეტებულ ალბათობას იმის გამო, რომ შეუძლებელია მასზე ადამიანის მხრივ სრული**

კონტროლის განხორციელება. წყლის მიმწოდებელი მოწყობილობების დაზიანებით გამოწვეული ზიანისათვის პასუხისმგებლობის დაკისრებისათვის მნიშვნელობა არა აქვს ამ მოწყობილობების მფლობელის ბრალეულობას და კანონმდებელი დამდგარ ზიანზე პასუხისმგებელ პირად განიხილავს ამ მოწყობილობების მფლობელ პირს” (იხ. სუსგ # ას-1287-1208-2016, 26.02.2016წ.). საკასაციო სასამართლო აღნიშნავს, რომ მოცემულ შემთხვევაში ფაქტობრივი გარემოება, თუ როგორ მდგომარეობაში იყო საცხოვრებელი სახლი და როგორ შეიცვალა ვითარება მოპასუხის კუთვნილი მილის გასკდომით სახლის დაზიანების შედეგად, დადგენილი აქვს სასამართლოს, ხოლო სამართლებრივი კვალიფიკაციისათვის უმნიშვნელოა მოპასუხის ბრალეულობის (მათ შორის შერეული ბრალის) კვლევა და დადგენა, რადგან საკითხი მომეტებული საფრთხის წყაროს მფლობელის პასუხისმგებლობას ეხება. შესაბამისად, გამოკვეთილია ზიანის ანაზღაურების ვალდებულება, რაც მოპასუხეს უნდა დაეკისროს.

19. სააპელაციო სასამართლომ სარჩელში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებების (სსკ-ის 992-ე მუხლით გათვალისწინებული დელიქტური სამართალდარღვევის) დამადასტურებელ მტკიცებულებებად მართებულად მიიჩნია მოსარჩელის მიერ წარდგენილი შეფასების დასკვნა, რომლის საწინააღმდეგო და გამაბათილებელი მტკიცებულება მოპასუხეს არ წარუდგენია სასამართლოსათვის.
20. ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, საკასაციო სასამართლოს მიაჩნია, რომ სააპელაციო სასამართლოს გასაჩივრებული განჩინება კანონიერია, ხოლო საწარმოს საკასაციო საჩივარი დაუსაბუთებელი, რაც გამორიცხავს მისი არსებითად განსახილველად დაშვების სამართლებრივ შესაძლებლობას.
21. სსსკ-ის 401-ე მუხლის მე-4 პუნქტის საფუძველზე, თუ საკასაციო საჩივარი დაუშვებლად იქნება ცნობილი, პირს დაუბრუნდება, მის მიერ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის 70 პროცენტი.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

საკასაციო სასამართლომ იხელმძღვანელა საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 284-ე, 285-ე, 391-ე, 401-ე, 408.3-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

1. შპს „ჯ-----ის“ საკასაციო საჩივარი, როგორც დაუშვებელი, დარჩეს განუხილველად;
2. შპს „ჯ-----ის“ (ს/კ 2-----) სახელმწიფო ბიუჯეტიდან (ქ.თბილისი, „სახელმწიფო ხაზინა“, ბანკის კოდი TRESGE22, მიმღების ანგარიშის №200122900, სახაზინო კოდი 300773150) დაუბრუნდეს

საკასაციო საჩივარზე მის მიერ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის 1518.7 ლარის (საგადახდო დავალება N24, გადახდის თარიღი 2018 წლის 16 მარტი), 70% – 1063.09 ლარი;

3. განჩინება საბოლოოა და არ საჩივრდება.

თავმჯდომარე

ე. გასიტაშვილი

მოსამართლეები:

პ. ქათამაძე

ბ. ალავეძე